

Titel: De Kiøbenhavnske Rufferskers og Pioskernes Tab og velfortiente Skiebne formedelst uforsagte og nidkiere Undersaatter Forlystelser til Glædes-Tegn den 17. Januarii 1772.

Citation: "De Kiøbenhavnske Rufferskers og Pioskernes Tab og velfortiente Skiebne formedelst uforsagte og nidkiere Undersaatter Forlystelser til Glædes-Tegn den 17. Januarii 1772.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7*, P. H. Höecke, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_007-shoot-workid2_007_024.pdf (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

De Kiøbenhavnske Rufferskers og Pioskernes Tab og velfortiente Skiebne formedelst

uforsagte og nidkiere Undersaatters

Forlystelser til Glædes-Tegn

den 17 Januarii 1772,

Kiøbenhavn, trykt hos P. H. Höecke. 1772.

2

3

Hist Gabels Caffè-Huus Og smukke Ponce-Kamre Nedtraad i Steen og Gruus Ved kiekkes Banke-Hamre,

Som slog, og ey slog feyl Af Glas og Ponce-Boller, Af en og hver et Speyl,

Ja dirkefrie Chatoller.

4

6 At bede om Pardon,

Hver Pioske Angest sved; Broutøren var Cujon

Og raabte: His os need.

De arme Skrupper Græder, En Pioske nøgen staaer, Og Skalkene sig glæder, Som nu for intet faaer.

Det for saa dyrt er holdt,

At Penge ey forslog. Rupturen nu forvoldt,

At de for intet tog.

Som de for ringe agter;

Men nu et Trøste-Ord: Strax Skibet takler, fragter, Matrosen gaaer om Bord.

5

7

En Skruppe springer, hopper,

En Pioske gaaer i Dands,

Naar Dødens Fare stopper, Igien faaer Vid og Sands.

Befrieren at takke,

Det beste, byder frem;

Liebhaberen sig takker,
Soldaten han tog hjem.
Han saae sig dog vel for,
(I fald han skulde nyde)
Fornam han franske Spor,
Holdt op den Gang at skyde,
Nok udi et og alt:
Vort Folk sig viiste kiæk;
Ey nogens Liv det galt,
De dog var hiines Skræk.

6
8 Vor Konge, gandske Stad,
Som kiekke Folk Jêr takker, Brav Undersaat er glad,
Og Horene sig pakker
I Spindehuuset ind;
Ey, nu gaaer alting got, Kort, Arbeyd, Spind og Vind, Jêr Handel før vor Spot.